

PCPM Fundacja Polskie Centrum
Pomocy Międzynarodowej

RAPORT MERYTORYCZNY ZA ROK 2011

Adres biura: ul. Gdańska 3 / 5, 01-633 Warszawa

tel. 603 608 918, fax. 22 833 60 22

www.pcpm.org.pl

Nr KRS 0000259298

Opis zdjęć: Kurs budowlany w ramach szkoleń zawodowych w Zambii • Sprzęt ratowniczy przekazany w Gruzji • Przychodnia rejonowa w Południowym Sudanie oświetlona przez PCPM • Członkowie Komitetu Zarządzania Kryzysowego utworzonego w Tadżykistanie • Szkolenia dla rolników w Palestynie • Transport pomocy humanitarnej dla uchodźców somalijskich w Kenii

Wprowadzenie

W roku 2011 Fundacja Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej (PCPM) zrealizowała siedem projektów z zakresu pomocy rozwojowej, jak i doraźnej pomocy humanitarnej, o łącznej wartości ponad dwóch milionów zł. Po raz pierwszy udało nam się pozyskać finansowanie z Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), dzięki któremu zrealizowaliśmy projekt w Południowym Sudanie oraz środki na projekty doraźnej pomocy humanitarnej przekazane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP (patrz str. 7 i 8 raportu).

W roku 2011 PCPM zatrudniało na umowę o pracę i umowę-zlecenie 72 osoby: 14 Polaków i 58 pracowników lokalnych. Działania nasze wspierało 14 wolontariuszy: 11 wolontariuszy lokalnych oraz 3 Polaków.

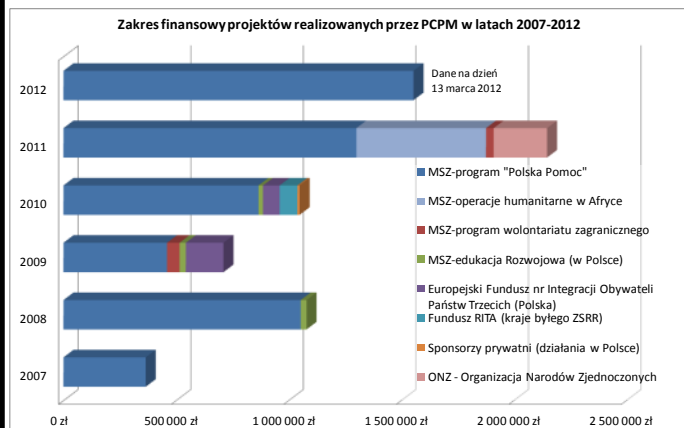
Projekty PCPM zrealizowane w roku 2011

Kolorem szarym oznaczono projekty zrealizowane w latach 2006—2010

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Razem
Działania zagraniczne							6 585 051 zł
Projekty realizowane przez stałe misje PCPM							6 008 992 zł
Podniołowy Sudan	365 564 zł	790 530 zł		35 784 zł	237 204 zł	246 698 zł	1 675 780 zł
Zambia		113 602 zł	362 350 zł	150 922 zł	273 575 zł		900 449 zł
Palestyna				352 070 zł	369 498 zł	349 874 zł	1 071 442 zł
Gruzja				367 817 zł	551 646 zł	544 296 zł	1 463 759 zł
Tadżykistan/Kirgistan		149 954 zł	153 520 zł	38 900 zł	140 889 zł	120 000 zł	603 263 zł
Etiopia						294 299 zł	294 299 zł
Projekty doraznej pomocy humanitarnej					576 059 zł		576 059 zł
Libia					78 059 zł		78 059 zł
Uchodźcy z Somali					498 000 zł		498 000 zł
Działania w Polsce							325 060 zł
Edukacja rozwojowa		26 000 zł	27 960 zł	29 970 zł			83 930 zł
Edukacja rozwojowa finansowana w ramach projektów zagranicznych		x	x	x	x		
Pomoc dla migrantów			167 265 zł	73 865 zł			241 130 zł
Łączna wartość projektów	365 564 zł	1 080 087 zł	711 095 zł	1 049 328 zł	2 148 871 zł	1 555 167 zł	6 910 111 zł

Łączna wartość projektów PCPM zrealizowanych w poszczególnych krajach w latach 2007 - 2012

Dane za rok 2012—stan na dzień 13 marca 2012.

Źródła finansowania projektów PCPM w latach 2007 - 2012

Palestyna — rolnictwo

Tytuł projektu	Wzmocnienie sieci współpracy spółdzielczej pomiędzy drobnymi hodowcami owiec z regionu Masafer Yatta a spółdzielnią produkcyjną
Realizacja:	1 kwietnia — 30 listopada 2011
Budżet	406 600 zł
Dofinansowanie	Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej 2011 r. w wysokości 355 306 zł
Koordynator projektu	Agata Ferenc
Zatrudnienie	13 osób: 2 Polaków, 7 obywateli Palestyny, 11 wolontariuszy
Odbiorcy projektu	48 hodowców wraz z rodzinami z regionu Masafer Yatta w południowej Palestynie

Wprowadzenie i opis potrzeb:

W ramach pierwszej części projektu, realizowanej w 2010 roku, PCPM stworzył sieć współpracy spółdzielczej w ramach której powstał punkt skupu mleka. Jest ono zbierane od lokalnych hodowców w kontrolowanych i higienicznych warunkach, a następnie sprzedawane do niewielkiej fabryczki nabiału, prowadzonej przez spółdzielnię zrzeszającą lokalnych hodowców. W ten sposób hodowcy uzyskali stałe źródło dochodów będące wynikiem sprzedaży mleka do spółdzielni.

W roku 2011 najbardziej palącym problemem hodowców na terytoriach palestyńskich była susza, powodująca niewielką ilość opadów, oraz stały wzrost cen pasz. Niegdyś bujne pastwiska zapewniają obecnie jedynie 2-3 miesięczną możliwość otwartego wypasu zwierząt. Przez resztę miesięcy hodowcy są zmuszeni do inwestowania dużych kwot w pasze suche, co jednak obija się negatywnie na zdrowiu zwierząt i ilości pozyskiwanego mleka.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- poprawa poziomu technicznego hodowli i produkcji mleka,
- popularyzacja nowych rodzajów pasz mieszanych i kiszonych, pozwalające na utrzymanie hodowli pomimo długotrwałej suszy i niedoborów wody,
- rozwój umiejętności zawodowych rolników w zakresie metod karmienia zwierząt, zakiszania pasz w warunkach domowych oraz zarządzaniu spółdzielczym.

Dotknięte suszą pastwiska na Zachodnim Brzegu Jordanu

Gruzja — przeciwdziałanie klęskom żywiołowym

Tytuł projektu	Rozwój lokalny – wsparcie reformy i implementacji planów zarządzania kryzysowego w regionach Guria, Mccheta-Mtianetia i Kachetia w Gruzji
Okres realizacji	1 marca – 31 grudnia 2011
Całkowity budżet	680 196 zł
Dofinansowanie	Dotacja programu polskiej pomocy zagranicznej „Polska Pomoc” Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w wysokości 541 646 zł
Koordynator projektu	Anna Radecka
Liczba osób zatrudnionych w projekcie	32 osoby: 6 Polaków, 25 obywateli Gruzji, 1 wolontariusz
Odbiorcy projektu	Osiem samorządów lokalnych regionów Guria, Mccheta-Mtianetia i Kachetia Ludność regionów objętych szkoleniami dla straży pożarnej i pogotowia ratunkowego

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Budowa struktur zarządzania kryzysowego w Gruzji jest, poza dużymi miastami, nadal w stadium początkowym. Samorządy tworzą dopiero pierwsze procedury zarządzania kryzysowego i uczą się jego efektywnej koordynacji.

Projekt stanowił kontynuację działań PCPM finansowanych przez program polskiej pomocy rozwojowej w 2010 roku, w trakcie którego PCPM współpracował z samorządami powiatów regionu Guria. Przy wsparciu polskich ekspertów wypracowano wówczas samorządowe plany zarządzania kryzysowego w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak pożar, powódź, huragan czy osunięcia ziemi. Plany te, będące podstawowym dokumentem zarządzania i koordynacji służb ratowniczych, zostały we wszystkich samorządach przyjęte jako dokument prawa lokalnego.

Po uzgodnieniach z gruzińskim Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (MSW), zrealizowany w 2011 roku projekt obejmował wdrażanie planów zarządzania kryzysowego oraz podniesienie kwalifikacji służb pożarniczych, pogotowia ratunkowego, koordynacji oraz organów informacyjnych. W ramach wsparcia technicznego PCPM przekazało samorządom karetkę pogotowia ratunkowego, syreny alarmowe oraz drobny sprzęt ratowniczy. Służby samorządowe 5 powiatów, położonych m.in. w regionach górskich i nawiedzanych przez regularne powodzie, zostały przeszkolone w celu podniesienia efektywności ich działań w sytuacjach katastrof naturalnych. W ramach działań kampanii społecznej projektu przeprowadzono debaty szkolne na temat sytuacji kryzysowych oraz podobnie jak w 2010 r. letni obóz dla młodzieży. Obóz letni, szkolenia i współpraca z dorosłymi wolontariuszami była wsparta przez specjalistów z gruzińskiego MSW.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- przeprowadzono szkolenia dla 44 pracowników służb pożarniczych i pogotowia ratunkowego i innych instytucji,
- przeprowadzono staże w Polsce dla sześciu przedstawicieli samorządów gruzińskich,
- przekazano karetkę pogotowia, sprzęt ratowniczy oraz 30 syren alarmowych,
- przeprowadzono symulację zdarzenia ratowniczego z udziałem służb ratowniczych regionu Guria oraz cztery szkolenia z zarządzania kryzysowego w pięciu powiatach,
- przeprowadzono 23 warsztaty w zagrożonych miejscowościach, w których uczestniczyło 249 osób, 16 debat szkolnych oraz obóz letni dla 17 uczestników,
- przekazano 8 kompletów wyposażenia dla ośmiu zespołów ratowniczych.

Ambulans przekazany stronie gruzińskiej w ramach projektu PCPM - darowizna firmy Meditrans

Symulacja zdarzenia kryzysowego – transport rannego

Szkolenia i ćwiczenia medyczne dla pracowników pogotowia ratunkowego

Południowy Sudan — oświetlenie ośrodków zdrowia

Tytuł projektu	Umożliwienie udzielania nagłej pomocy medycznej 24 godziny na dobę poprzez zainstalowanie oświetlenia solarnego w placówkach ochrony zdrowia stanu Północny Bahr El-Ghazal.
Okres realizacji	29 września – 31 grudnia 2011
Całkowity budżet	73 096 USD (237 204zł)
Dofinansowanie	Dotacja ONZ – Wspólnego Funduszu Humanitarnego ONZ dla Sudanu (UN Common Humanitarian Fund for Sudan) w wysokości 73 096 USD (237 204zł)
Koordynator projektu	Wojciech Wilk oraz Sebastian Kopeć
Zatrudnienie	13 osób: 3 Polaków, 7 obywateli Południowego Sudanu i jeden obywatel Kenii oraz dwóch polskich wolontariuszy.
Odbiorcy projektu	22 placówki ochrony zdrowia, z których korzysta ok. 546 tys. osób.

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Południowy Sudan – który uzyskał niepodległość w lipcu 2011 roku – jest jednym z najmniej rozwiniętych krajów Afryki. Ze względu na trwające dziesięciolecia konflikty zbrojne i politykę władz w Chartumie, na obszarze tego kraju – pod kątem powierzchni porównywalnym do Francji – nie ma dróg, elektrowni, sieci przesyłowych prądu, szpitali czy sali operacyjnych. Drogi asfaltowe są jedynie w Dżubie, stolicy Południowego Sudanu, oraz w kilku większych miastach. Podobnie tylko największe miasta mają dostęp do prądu elektrycznego, zazwyczaj wytwarzanego przez potężne generatory napędzane benzyną. W mniejszych miastach i na terenach wiejskich dopiero w ostatnich latach powstała sieć nieutwardzonych dróg. Do tej pory jednak obszary te nie mają innej infrastruktury, szczególnie prądu elektrycznego.

Brak prądu elektrycznego jest jednym z podstawowych czynników przyczyniających się do ciężkich warunków życia w Południowym Sudanie. Obszar realizacji projektu znajduje się tylko 950km na północ od równika, co oznacza, że zarówno dzień, jak i noc trwają tam prawie zawsze 12 godzin. Oznacza to, że przez połowę doby ludzie nie mają oświetlenia w domach, zaś szpitale i ośrodki zdrowia mają bardzo ograniczone możliwości udzielania pomocy medycznej ze względu na panujące ciemności.

Brak prądu elektrycznego i oświetlenia w ogromnym stopniu ogranicza możliwość udzielania pomocy medycznej podczas godzin nocnych. Jeżeli w nocy konieczny jest odbiór porodu lub udzielenie pomocy chirurgicznej (np. zaszycie rany), odbywa się to zazwyczaj w świetle latarek, trzymanyh przez personel medyczny. Takie niewystarczające oświetlenie często zmusza lekarzy do opóźnienia zabiegów medycznych – w tym i tych ratujących życie – aż do wschodu słońca. Problem ten dotyczy szczególnie porodów i prostych zabiegów chirurgicznych, do których potrzebne jest dobre i mocne oświetlenie, tak by lekarz nie dokonał żadnego błędu medycznego.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- oświetlono 22 placówki ochrony zdrowia, w tym w jeden szpital, 5 przychodni rejonowych oraz 16 wiejskich ośrodków zdrowia,
- oświetlono wszystkie wiejskie ośrodki zdrowia w powiecie Aweil East, zamieszkałym przez 492 tys. osób, oraz 5 ośrodków zdrowia w innych powiatach,
- w placówkach ochrony zdrowia zainstalowano 152 zestawy oświetleniowe,
- dotąd 24 zestawy oświetleniowe zostały zainstalowane w budynkach użyteczności publicznej i domach,
- pokonanie dużych wyzwań logistycznych: zestawy oświetleniowe zostały przetransportowane drogą lądową z Nairobi w Kenii do Południowego Sudanu (dystans ponad 2000km).

Pracownik PCPM pokazuje jeden z największych paneli, które zostały zainstalowane w ramach projektu

Instalacja panela słonecznego na dachu jednego z ośrodków zdrowia

Oświetlony ośrodek zdrowia w Wanyjok

Tadżykistan — zapobieganie klęskom żywiołowym

Tytuł projektu	Dobre zarządzanie w obliczu katastrof naturalnych i sytuacji kryzysowych w Tadżykistanie
Okres realizacji	1 lipca – 31 grudnia 2011
Całkowity budżet	160 439 zł
Dofinansowanie	Dotacja programu polskiej pomocy zagranicznej „Polska Pomoc” Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w wysokości 140 889 zł
Koordynator projektu	Magdalena Gromek
Zatrudnienie	6 osób: 3 Polaków, 3 obywateli Tadżykistanu
Odbiorcy projektu	52 osiedla (mahalle) zamieszkałe przez ok. 107 000 osób 497 osób przeszkolonych w użyciu systemu zawiadamiania kryzysowego 25 Lokalnych Komitetów Reagowania Kryzysowego

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Geograficzne położenie Tadżykistanu powoduje ciągłe zagrożenie klęskami żywiołowymi, które corocznie kosztują życie setek ludzi i powodują olbrzymie straty finansowe. Rzeźba terenu i uwarunkowania geologiczne powodują zagrożenie trzęsieniami ziemi (cały rok), lawinami (zimą) oraz lawinami błotnymi i powodzią (wiosną).

Region miasta Duszanbe i jego północne okolice są szczególnie narażone na powódzie, poprzez niekorzystne położenie geograficzne w dolinie rzeki Varzob. Podczas wiosennych roztopów skanalizowane potoki i rzeka nie mieszczą przepływającej wody, co prowadzi do podtopień. Problemem jest dynamiczne rozrastanie się miasta na stoki okolicznych gór, co stanowi zagrożenie dla mieszkańców w przypadku trzęsień ziemi i powodzi, gdyż grozi osunięciem się ziemi wraz z zabudowaniami. Ponadto Tadżykistan jest krajem, w którym także istnieje poważne zagrożenie atakami terrorystycznymi oraz gwałtownymi wybuchami niezadowolenia społecznego.

Projekt PCPM był kompilacją dwóch składowych: szkoleń oraz innowacyjnych rozwiązań technicznych i był podyktowany:

- zapotrzebowaniem partnera PCPM - Czerwonego Półksiężyca Tadżykistanu – na przeszkolenie kilkuset osób w zakresie reagowania kryzysowego,
- faktem, iż platforma szybkiego powiadamiania SMS funkcjonuje już w powodzeniu od dłuższego czasu w Polsce. Jest to stosunkowo tania i nieskomplikowana technologia, umożliwiająca szybkie powiadomienie dużej ilości osób,
- potrzebą szybkiej komunikacji w sytuacji kryzysowej między pracownikami Czerwonego Półksiężyca a wolontariuszami, lokalnymi władzami i członkami zespołów ratowniczych.

Projekt stanowił kontynuację działań przeprowadzonych przez PCPM w Tadżykistanie od 2008 roku.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- uruchomienie systemu zawiadamiania kryzysowego przy użyciu wiadomości SMS w 25 osiedlach (mahalach) w stolicy Tadżykistanu, Duszanbe, oraz jego najbliższych okolicach,
- przeszkolenie 25 lokalnych Komitetów Reagowania Kryzysowego (razem 497 osób) w zakresie przygotowania planów reagowania kryzysowego i powiadamiania ludności o trzęsieniach ziemi, powodziach i innych kataklizmach,
- uruchomienie Centrum Alarmowego SMS, mieszczącym się w Komitecie ds. Sytuacji Nadzwyczajnych miasta Duszanbe. Ma ono możliwość wysłania ok. 145 tys. wiadomości SMS,
- zakup sprzętu dla zespołów poszukiwawczo-ratowniczych: toporów, łopat, saperek, butów, kurtek, śpiworów i plecaków.

Szkolenie Komitetów Reagowania Kryzysowego

Szkolenie Komitetów Reagowania Kryzysowego

Ekspert PCPM prezentuje Centrum Alarmowe SMS przedstawicielowi władz miasta Duszanbe

Zambia — edukacja, szkolenia zawodowe dla młodzieży

Tytuł projektu	Szkolenie zawodowe z zakresu doskonalenia rzemiosła murarskiego i stolarskiego na placu rozbudowy i elektryfikacji infrastruktury publicznej szkoły podstawowej w Chilumba w Środkowej Zambii
Okres realizacji	1 maja – 31 grudnia 2011
Całkowity budżet	376 995 zł
Dofinansowanie	Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej 2011 r. w wysokości 273 575 zł
Koordynator projektu	Monika Nowacka
Zatrudnienie	12 osób: 3 Polaków oraz 9 obywateli Zambii
Odbiorcy projektu	Beneficjenci bezpośredni - 1660 osób. Beneficjenci pośredni - 11 500 osób.

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Miejscem realizacji projektu była wieś Chilumba, położona w środkowej Zambii. Obszar ten zmaga się z problemem niezwykle niskich standardów usług edukacyjno-szkoleniowych, które uniemożliwiają długofalowy rozwój regionu oraz jego mieszkańców.

Szkolnictwo dzieci i młodzieży skupia się tu wokół ośrodka edukacyjnego, w którym mieści się zarówno szkoła podstawowa jak i gimnazjum (klasy I – IX). Infrastruktura placówki nie była modernizowana od czasów oddania jej do użytku w 1956 roku. Przed rozpoczęciem działań projektowych PCPM, nie spełniała zatem podstawowych standardów bezpieczeństwa i higieny pracy. W szkole, podobnie jak i w całej wsi, nie było światła, co uniemożliwiała kontynuowanie nauki po zmroku, oraz organizowanie zajęć pozalekcyjnych, rozwijających zdolności i zainteresowania. Ośrodek nie miał internatu, co praktycznie przekreślało szanse dzieci mieszkających w odległych wsiach na pobieranie nauki.

Peryferyjne położenie okręgu odbierało szansę na rozwój nie tylko dzieciom, ale również dorosłym, z góry skazanym na bezrobocie i życie w nędzy. Mieszkańcy regionu, nie mając warunków do zdobycia praktycznych kwalifikacji i doświadczeń zawodowych, m.in. w drodze szkoleń, praktyk, staży, byli bez szans na zdobycie pracy zarobkowej, a tym samym na wyrwanie się z pułapki nędzy.

PCPM wyszedł na przeciw potrzebom mieszkańców rejonu opracowując zintegrowany plan wielopłaszczyznowego wzmacniania ich potencjału gospodarczo-intelektualnego. Formuła projektu PCPM została wypracowana w oparciu o gruntowne konsultacje z partnerem lokalnym oraz miejscową ludnością. Wspólnie zdecydowano, że najbardziej optymalną strategią wsparcia będzie połączenie rozbudowy, remontu i elektryfikacji infrastruktury szkolnej z kursem zawodowym podnoszącym umiejętności murarsko-stolarskie, zidentyfikowane jako kwalifikacje dające realne szanse na podjęcie pracy zarobkowej.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- Przeszkolenie w zakresie rzemiosła murarsko-stolarskiego oraz wyposażenie w narzędzia 5 beneficjentów
- Wzniesienie dormitorium dla dziewcząt o wymiarach 12m x 6m: 2m schowek + 10m pomieszczenia mieszkalnego
- Wzniesienie dormitorium dla chłopców o wymiarach 12m x 6m: 2m schowek + 10m pomieszczenia mieszkalnego
- Wyremontowanie pokoju nauczycielskiego oraz 4 sal lekcyjnych
- Umieblowanie (ławki, krzesła, tablice, stoliki) 4 sal lekcyjnych, oraz dormitoriów dla dziewcząt i chłopców
- Oświetlenie pokoju nauczycielskiego, świetlicy, oraz czytelnicy.

Koordynator Projektu PCPM (Monika Nowacka), oraz uczestnicy szkolenia murarsko-stolarskiego

Szkolenie stolarskie - montaż więźby dachowej

Szkolenie murarskie - układanie cegły

Libia — transport mleka dla dzieci (pomoc humanitarna)

Tytuł projektu	Pomoc humanitarna dla ludności cywilnej dotkniętej skutkami konfliktu zbrojnego we wschodniej Libii
Okres realizacji	1 czerwca – 15 sierpnia 2011 r.
Całkowity budżet	28 885 USD
Dofinansowanie	Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w wysokości 27 585 USD
Koordynator projektu	Urszula Świerczyńska
Zatrudnienie	3 osoby: dwóch Polaków oraz jeden obywatel Egiptu
Odbiorcy projektu	Dzieci pomiędzy 2 a 5 rokiem życia dotknięte skutkami konfliktu we wschodniej Libii

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Projekt pomocy humanitarnej dla ludności cywilnej na terenie ogarniętego konfliktem zbrojnym Benghazi (Libia wschodnia) zrealizowany został przez ekspertów PCPM we współpracy z Ambasadą RP w Kairze. Był on odpowiedzią na pogarszającą się sytuację humanitarną ludności pozostającej w Benghazi, gdzie od 17 lutego 2011 roku toczyły się regularne działania zbrojne związane z powstaniem przeciwko rządzącemu krajem Muammarowi Kaddafiemu. W wyniku konfliktu zbrojnego z terenów Libii wschodniej uciekło blisko 300 tys. ludzi, z których większość szukało schronienia i bezpieczeństwa z Egiptu. Według opublikowanego przez ONZ Apelu Humanitarnego, pod koniec lutego 2011 roku blisko 970 tys. ludzi na terenie Libii znalazło się w potrzebie udzielenia im natychmiastowej pomocy humanitarnej.

W ramach projektu przeprowadzony został zakup, transport oraz dystrybucja 3 ton witaminizowanego mleka w proszku. Pracownicy PCPM dokonali organizacji logistycznej przedsięwzięcia, wyboru partnera lokalnego oraz dostarczenia transportu drogą lądową z Kairu do Benghazi. To ostatnie działania odbyło się we współpracy z grupą roboczą ONZ (clusterem) ds. bezpieczeństwa żywnościowego w Kairze oraz Światowym Programem Żywnościowym ONZ (WFP).

Pomoc humanitarna skierowana została do najbardziej poszkodowanych rodzin posiadających dzieci poniżej piątego roku życia. Dzięki wprowadzeniu do ich diety niezbędnych składników odżywczych poprawie uległ nie tylko bezpośrednio ich stan fizyczny, ale także ogólna sytuacja rodzin dzieci-beneficjentów poprzez:

- spadek zachorowalności dzieci i członków ich rodzin,
- ograniczenie wydatków rodzin na opiekę zdrowotną,
- zwiększenie mobilności rodziny - co jest szczególnie istotnym czynnikiem w sytuacji konfliktu zbrojnego.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- 2 tysiące dzieci poniżej piątego roku życia, pochodzących z rodzin dotkniętych skutkami konfliktu zbrojnego w Libii wschodniej, poddanych zostało lepszemu odżywieniu,
- Poprawie uległa ogólna sytuacja życiowa co najmniej 2 tysięcy rodzin dzieci objętych dystrybucją mleka w proszku.

Ciężarówka z pomocą PCPM na granicy libijskiej

Pracownik PCPM sprawdza zawartość ładunku

Mleko w proszku dla dzieci w Libii

Kenia/Somalia — pomoc dla uchodźców (pomoc humanitarna)

Tytuł projektu	Pomoc humanitarna dla uchodźców somalijskich dotkniętych klęską głodową – zakup, transport i dystrybucja zestawów do gotowania i podgrzewania posiłków wraz z zapasem paliwa w tabletkach w obozie dla uchodźców Dadaab w Kenii
Okres realizacji	15 października - 31 grudnia 2011
Dofinansowanie	Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w ramach priorytetu pomocy humanitarnej w wysokości 498 000zł
Koordynator projektu	Urszula Świerczyńska
Zatrudnienie	9 osób: 4 Polaków, 5 obywateli Kenii
Odbiorcy projektu	14 400 osób (4800 rodzin) uchodźców somalijskich w obozie dla uchodźców Dadaab

Wprowadzenie i opis potrzeb:

Katastrofalna susza i klęska głodu, która w okresie od października 2010 to stycznia 2012 nawiedziły Somalię oraz Kenię i Etiopię, spowodowały masowy napływ uciekinierów z Somalii do obozów dla uchodźców w Dadaab w północno-wschodniej Kenii. W roku 2011 ludność tego obozu zwiększyła się o ponad 100 tys. osób.

Masowy napływ uchodźców groził zachwianiem równowagi ekologicznej tego półpustynnego obszaru a w konsekwencji – jego dalszym pustynnieniem. Jednym z kluczowych problemów w obozach dla uchodźców stał się wyrąb zasobów drzewnych wokół miejsc osiedlania się, związany z brakiem alternatywnych źródeł paliwa kuchennego. Dystrybuowana przez agencje pomocowe żywność w postaci sorgo, ryżu czy fasoli wymagało samodzielnego gotowania, zaś jedynym źródłem opału jest zaś drewno, wycinane masowo w rejonie obozów. Powodowało to ogromną dewastację środowiska naturalnego i szybkie pustynnienie tego obszaru.

W odpowiedzi na Apel Humanitarny ONZ, PCPM przygotowało i zrealizowało projekt udzielenia pomocy 4800 rodzinom uchodźców osiedlających się w obozie Dadaab, na pograniczu kenijsko-somalijskim. Finansowane przez MSZ RP działania objęły zakup, transport oraz dystrybucję zestawów do gotowania i podgrzewania posiłków wraz z zapasem paliwa w tabletkach. 10 ton paliwa w tabletkach oraz 4800 zestawów do gotowania trafiło do uchodźców w obozie Dadaab lfo 2.

Wymierne rezultaty działań PCPM:

- blisko 14 400 uchodźców nowo osiedlających się w obozie otrzymało możliwość ugotowania ciepłego posiłku,
- zmniejszenie ryzyka zachorowalności na choroby związane ze spożyciem nieprzegotowanej wody,
- zaoszczędzono ok. 800-900 ton drzewa, które miesięcznie byłyby wycięte przez 4800 rodzin uchodźców .

Codziennym obowiązkiem kobiet w obozie w Dadaab jest zbieranie opału. By go znaleźć, muszą oddalić się od obozu nawet na kilkanaście km.

Grzęznące w błocie ciężarówka z pomocą humanitarną dla uchodźców somalijskich. Pokonanie 95-kilometrowego odcinka drogi zajmuje półtora dnia

Transport z Polski do Kenii zestawów do gotowania posiłków i zapasu paliwa w tabletkach

Uchodźcy somalijscy w obozie Dadaab w Kenii